

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 549/2022
23.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Крстић, адвокат из ..., против туженог „Висока школа струковних студија за економију и управу“ са седиштем у Београду, кога у заступа пуномоћник Коста Крчадинац, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 239/2021 од 13.10.2021. године, у седници већа одржаној 23.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 239/2021 од 13.10.2021. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду П1 3241/2013 од 12.05.2020. године, одбачен је као неблаговремен предлог тужиоца за понављање поступка од 30.07.2019. године, правноснажно окончаног пресудом истог суда П1 3241/2013 од 24.01.2017. године.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 239/2021 од 13.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је 30.07.2019. године поднео предлог за понављање поступка (допуна) правноснажно окончаног пресудом Другог основног суда у Београду П1 3241/13 од 24.01.2017. године, која је потврђена пресудом

Апелационог суда у Београду Гж1 1770/17 од 24.10.2018. године. Тужилац је 21.12.2018. године, поднео предлог за понављање поступка пред Апелационим судом у Београду који је одбијен као неоснован решењем тог суда Гж1 1770/17 од 22.05.2019. године. Након тога тужилац је 30.07.2019. године поднео предлог за понављање поступка (насловљен као допуна) из разлога који су прописани чланом 426. тачка 11. и 12. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14) са скоро идентичном садржином као у предлогу који је претходно одбијен (правноснажно одлучено). У предлогу се тужилац позвао на пресуду Европског суда за људска права у Стразбуру од 05.12.2017. године (Представка бр. 16254/08) која је објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“ дана 03.01.2018. године, из разлога што је та пресуда могла бити од утицаја на доношење повољније одлуке у овој правној ствари.

Одлучујући о поднетом предлогу нижестепени судови су применом члана 430. став 1. у вези члана 426. тачка 11. и члана 428. став 1. тачка 4. ЗПП предлог за понављање поступка одбацили као неблагоприятан, јер је предлог за понављање поступка поднет након истека законом прописаног рока од 60 дана од дана када је тужилац стекао могућност да употреби одлуку Европског суда за људска права. Наиме, пресуда Европског суда за људска права објављена је у „Службеном гласнику Републике Србије“ дана 03.01.2018. године, а предлог је поднет 30.07.2019. године, па је протекао рок за подношење предлога.

Неосновани су наводи ревизије којима се оспорава правилност побијаног решења.

Чланом 426. тачка 11. ЗПП, прописано је да поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може да се по предлогу странке понови ако странка стекне могућност да употреби одлуку Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права, а то је могло да буде од утицаја на доношење повољније одлуке.

Према члану 428. став 1. тачка 4. ЗПП предлог за понављање поступка подноси се у року од 60 дана од дана када је странка могла да употреби правноснажну одлуку која је разлог за понављање поступка.

Имајући у виду наведено Врховни касациони суд налази да су правилно нижестепени судови одбацили предлог тужиоца за понављање поступка налазећи да је овај ванредни правни лек поднет по истеку рока прописаног чланом 428. став 1. тачка 4. ЗПП.

У конкретном случају, пресуда Европског суда за људска права објављена је у „Службеном гласнику Републике Србије“ дана 03.01.2018. године када је тужилац стекао могућност да употреби ову одлуку, а како је тужилац предлог поднео 30.07.2019. године, то је у протекао преклузивни – субјективни рок прописан наведеним законским одредбама за подношење предметног предлога.

У ревизији се указује да се на одлуку о дозвољености предлога за понављање поступка требало применити одредбе Закона о парничном поступку којима се у конкретном случају предвиђа објективни-преклузивни рок од 5 година. Међутим, ови ревизијски наводи су неосновани, јер је тужилац је свој предлог за понављање

поступка који се односи на одлуку Европског суда за људска права у Стразбуру поднео 17 месеци од истека преклузивног рока од 60 дана, а тужилац није доставио доказе да без своје кривице није могао раније да се позове на пресуду Европског суда за заштиту људских права у Стразбуру. Из тог разлога без утицаја су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Поред тога, тужилац је раније поднео предлог за понављање поступка од 21.12.2018. године, а затим предлог за понављање поступка од 30.07.2019. године (насловљен као допуна) који су супротно наводима ревизије, два независна – одвојена предлога за понављање. Наиме, о једном предлогу је већ правноснажно одлучено одлуком Апелационог суда у Београду, док је у односу на други предлог (од 30.07.2019. године) тужилац преклудирао, односно његов предлог је неблаговремен зато што је протекао законски рок од 60 дана. Рок за подношење предлога за понављање поступка почео је тећи 04.01.2018. године, а тужилац је наведену пресуду Европског суда за људска права могао употребити од тог дана, јер је одлука јавно објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“ дана 03.01.2018. године и тада је постала доступна свим лицима. Рок за подношење предлога за понављање поступка тужиоца сагласно члану 428. став 1. тачка 4. ЗПП износи 60 дана и истекао је 04.03.2018. године. Тужилац је свој предлог поднео тек 30.07.2019. године, па је његов предлог правилно одбачен као неблаговремен.

Врховни касациони суд је применом члана 408. у вези члана 420. став 6. ЗПП ревизију тужиоца одбио као неосновану.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**